

[Lykketoft]

Så vil jeg bare for en ordens skyld sige til hr. Fischer, at det, han citerede mig for, var en Børsen-journalists udlægning af noget, jeg havde sagt. Det var ikke noget citat. Hvis vi skal diskutere på citater, så lad os tage det, der står i citationstegn, hr. Fischer.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Her var det igen, hr. Lykketoft, dette plastic- og papmachéudtryk: Berlinmuren. Kan vi dog ikke blive fri for det? Men jeg ved jo, at hr. Lykketoft er en historisk meget vidende politiker. Derfor må det vel være tilladt at minde om, når nu hr. Lykketoft taler om de meget stærke regeringer, at SV-regeringen, der jo havde et flertal bag sig herinde, sad i, så vidt jeg husker, 14 måneder. Det var vist ikke så imponerende igen som historisk præcedens, og man har set langt mindre regeringer, der i kraft af samarbejdsvilje og mobilitet har opnået ganske betydelige resultater.

Det er det, Det Konservative Folkeparti lægger op til i denne debat. Vi tænker på overenskomstforhandlingerne, og vi tænker på de 800.000 lønmodtagere, der får gavn af 6 pct.-skattens bortfald. Hvis Socialdemokratiet ville bevæge sig ind på det – det håber jeg da det vil, for det er jo det, vi har lagt op til – kunne vi så ikke glemme dette med regeringsdannelse? For kendsgerningen er, som jeg startede med at sige, at 93 mandater i Folketinget har ønsket at holde fast ved hr. Poul Schlüter som statsminister. Det er den politiske kendsgerning vedrørende regeringsdannelsen. Nu skal vi til de politiske kendsgerninger om, hvilke resultater vi kan opnå, og ingen kan vist være i tvivl om, at vi har brug for det.

Så vil jeg sige til hr. Lykketoft, at jeg citerede korrekt fra dagbladet Børsen. Jeg må indrømme, at jeg ikke erindrer at have set, at hr. Lykketoft har dementeret dagbladet Børsens udtalelse.

Formanden:

En sidste runde af korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg tror stadig væk, det er sådan, at de aller-

fleste mennesker ude i det danske samfund undrer sig over, at konklusionen af det valg, der fandt sted den 12. december 1990, skulle være, at man efter 15 år med svage mindretalsregeringer og efter at have konstateret, at det netop har gjort, at det danske samfund har fået et større handicap, en større sum af problemer med gældstiftelse og ledighed end vore naboer, at den bedste løsning var at danne en endnu svagere mindretalsregering. Det er jo det, der er sket.

Det er ikke særlig interessant i denne sammenhæng at henvise til SV-regeringen. Den havde ikke flertal, men det var nu ikke dens største handicap. Dens største handicap var, at Venstre var med i den, og det kan forklare, at resultaterne ikke blev så overbevisende, som de burde have været. Men det, som er interessant at henvise til på den europæiske scene i øjeblikket, er jo, at en lang række små europæiske lande har fundet ud af, at ideen med de svage mindretalsregeringer giver et handicap, og har taget konsekvensen af det. Det mangler man i den borgerlige lejr i Danmark.

Peter Brixtofte (V):

Samarbejde og resultater bør være nøgleordene for os alle i de kommende års politiske arbejde i Folketinget. Det er i hvert fald nøgleordene for Venstre. Vælgerne har som sædvanlig sammensat Folketinget så alsidigt, at ingen enkelte politiske partier alene kan få deres vilje. Vi skal bøje os mod hinanden i et samarbejde, hvis der skal gennemføres politiske beslutninger. Det er imidlertid ikke nok at samarbejde, vi skal også opnå resultater til gavn for Danmark. Efter Venstres opfattelse er det vigtigt, at de enkelte partier klart oplyser hinanden og befolkningen om, hvilke resultater partierne ønsker at opnå og hvordan. Det er faktisk vigtigt for vort demokrati, at det klart fremgår, hvilke holdninger de enkelte partier står for. Der er ingen modsætning mellem samarbejde og forlig på den ene side og klare holdninger på den anden side – tværtimod. Det er faktisk meget vanskeligt at indgå forlig mellem holdninger og synspunkter, der er ukendte.

Venstre vil derfor tydeligt fortælle, hvordan vi kunne tænke os at indrette det danske samfund, såfremt der var flertal i befolkningen for vores synspunkter, og Venstre vil samtidig bruge alle sine kræfter på at opnå samarbejde og